

[Aksel Larsen.]

siger, at der er jo så mange bemyndigelser i toldloven; det er om helt andre problemer. Dette er en bemyndigelse, der burde have betegnelsen lex Århus, og den vil åbne for al mulig pression. Vi burde snart være vokset fra at bøje os for pression herinde, og det burde regeringen også. Jeg har i min tid i folketinget oplevet mange tilfælde, hvor regering og folketing har bøjet sig for aldeles urimelig pression, fordi så det ene parti og så det andet parti og så måske næsten alle partier frygtede for at miste vælgere her eller dér, hvis de gik imod pression. Jeg synes, man skal lade være med den slags, og jeg beklager meget, at socialdemokratiet har kunnet få sig til at stille dette efter min mening i alle henseender usaglige forslag.

Jeg havde syntes meget bedre om det, hvis en repræsentant fra venstre, som den pågældende syntes at have lyst til på et givet tidspunkt, havde stillet et ændringsforslag, der direkte sagde: Århus skal have ret til at oprette frilager og kreditoplæg. Så havde man da vidst, hvad det drejede sig om. Hvis det var blevet vedtaget, så var det begrænset til Århus, og så skulle man sætte folketinget i gang med en lovændring for at udvide det til andre provinshavne. Men dette, som man her foreslår fra socialdemokratiets side, åbner alle sluser ikke bare for pression fra Århus; hvis den blev imødekommet, så skulle I se, hvor de meldte sig, ikke bare Ålborg og Esbjerg og Vejle, men alle hånde provinsbyer og provinshavne. Alle 70 provinshavne og alle købstæder i dette land kunne jo sige: hvorfor i alverden skal Århus have den forrettighed? — som er sagligt urimelig, for erhvervslivet i Århus og omegn klarer sig nok alligevel. Så er meningen med den nye toldlov totalt gået fløjten.

Jeg henstiller, desværre formodentlig forgæves, til socialdemokratiet at trække sine ændringsforslag tilbage. Hvis socialdemokratiet ikke vil gøre det, så må jeg indtrængende anbefale tinget at forkaste ændringsforslagene og senere at vedtage toldlovsforlaget enstemmigt.

Peter Jørgensen: Når jeg tager ordet i dag, skal det ikke være for at blande mig i den julestemning, som efterhånden er ved at brede sig over tinget. Jeg må sige, at hr.

Aksel Larsen, der sidst var på talerstolen her, har gjort alt muligt for at ødelægge den, i hvert fald for os, som kommer fra Århus og skal varetage de interesser, der er tale om dér.

Jeg kan være enig med hr. Aksel Larsen i, at København er hovedstaden i dette land, det er fastslået, og det glæder mig, at hr. Aksel Larsen konstaterer det her over for tinget. Må jeg have lov til at sige, at Århus er hovedstaden i Jylland. Om det tæller for hr. Aksel Larsens vedkommende, ved jeg ikke.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind i enkeltheder med hensyn til hele den toldlovsrevision, der har været tale om. Jeg har den opfattelse, at det er et virkelig dygtigt og godt gennemarbejdet og gennemtænkt lovforslag. Jeg kan bare ikke forstå, hvorfor man ikke kan tiltræde de ændringsforslag, som mit parti har stillet.

Der bliver bedyret fra alle andre partiers og fra regeringens side, at det ikke vil få nogen egentlig betydning for Århus, hvis man fratager byen retten til frilager. Jeg deler ikke den opfattelse. Jeg er meget, meget betænkelig, hvis man gennemfører forslaget, som det ligger. Århus fik for en 10-12 år siden status som basishavn. Det kostede megen diskussion, og det kostede megen kamp også over for det høje ting, inden man fik denne anerkendelse. Udviklingen i disse 10-12 år har medført, at Århus havn har fået en lang række forbindelser med de oversøiske lande, og jeg er meget betænkelig ved, at man fratager den retten til frilager. Hvis man gør det, så tror jeg, det er rigtigt, hvad der er sagt fra mange, mange sider, at hele provinsen, ja, måske hele Danmark bliver dårligt stillet med hensyn til konkurrencen, og her må man først og fremmest pege på Gøteborg og Hamborg, som har frihavne.

Der er måske nogle, der inderst inde, når denne sag behandles, har opfattelsen af, at hvis man kun opretholder en frihavn i København, så vil man kunne trække noget af trafikken over København, eller jeg havde nær sagt: til den betrængte Københavns havn, for det er vistnok det, der er sagen. Det tror jeg ikke vil gavne hele landets erhvervsliv. Jeg taler ikke her alene om Århus. Når spørgsmålene kommer frem her, er